

Anhang B

til

1852.

Rigsdagstidenden. № 46.

Tredie Session. — Udvalgenes Betænkninger.

(Fortf. af Betænkfn. over Udf. t. Lov om Renteg. for
Jernbaneanlæg)

Det nævnte, allerede i 1849 udfomne, motiverede Forslag slutter dets sagkyndige Forsætter saaledes:

„Ligesom jeg derfor tør haabe, at Regjeringen med den Kraft og Energie, som den allerede har udviklet i flere Retninger, og som har vundet almindelig Anerkjendelse, vil tage sig af dette for Fædrelandet vigtige Anliggende, saaledes kan jeg ingenlunde gjøre mig fortrolig med den Tanke, at en oplyst Rigsforsamling, der, med Hensyn til Rentegarantien naturligviis maa være den sidste Instant, skulde nægte sin Billigelse i en Sag, som griber dybt ind i hele Statens Bee og Vel. Bringes Regjeringens Forslag, saaledes som det af flere Grunde synes høist ussælsomt, allerede frem i den nærværende Rigsforsamling, nærer jeg tværtimod den faste Tillid, at denne ikke vil tælle Pengene, men veie Nytten, og at i det Mindste dens Pluralitet vil være enig i, hvad jeg har søgt at udvikle: at den Kjøbenhavn-Korsørste Jernbane, og det dermed i Forbindelse handlende Post- og Communicationsystem i høi Grad er nødvendig for Friheden, nødvendig for Freden, nødvendig for Landets aandelige og materielle Vel“.

Vi gjøre disse Ord til vore og føle til: Regjeringen har nu antaget sig denne Sag, Folkethinget har billiget den, vi nære det Haab, at det høitærede Landsting ikke vil lade den falde, og i Henshold til det foranførte tillade vi os saaledes at indstille:

„At Lovforslaget vedtages saale-

des, som det er oversendt fra Folkethinget“.

Treschow. Lüttichau. Kirk.
Formand.

H. P. Hansen. Bentner.
Ordfører.

LIII.

Betænkning

over

det Landstinget forelagte Udkast til Lov angaaende Fordelingen af den Retsbetjentene for Ophævelsen af Dommer- og Skriverkorn tilstaaede Erstatningssum.

(Afgiven af Landstingets Udvalg.)

Udi de i Forbindelse med ovennævnte Lovforslag det ærede Landsting forelagte Motiver er det udførligt forklaret, hvorledes det Beløb af 15,000 Rbd., der ved Finantsloven for Aaret 1851—1852 blev anvist til Dækning af det Retsbetjentene i Landjurisdictionerne tilkommende Bederlag for det ved Lov af 24de Juni 1850 ophævede Dommer- og Skriverkorn saavel som den Pengegodtgjørelse, der i adskillige Jurisdictioner var sat i Stedet for bemeldte Kornydelse, ikke er tilstrækkeligt til de vedkommende Embedsmænds behørigte Skadesløsholdelse; hvorimod det efter de tilveiebragte Oplysninger antages; at et Beløb af omtrent 21,000 Rbd. vil være fornødent,